

Μάταιο να προσπαθείς να συγκρατήσεις το ένστικτο. Ο Λουκάς Γιαννακούλης το ακολούθησε με πιστότητα και βρέθηκε σε μερικά από τα πιο άγρια μονοπάτια του πλανήτη.

Αναρριχήθηκε στα Ιμαλάια, τερμάτισε με μοτοσυκλέτα στην απάνθρωπη δοκιμασία του "Παρίσι - Ντακάρ". Αναμετρήθηκε με τα στοιχεία της φύσης και μέτρησε το χρόνο με τους κτύπους της καρδιάς του.

Όλα αυτά ήταν η ορμέμφυτη φύση του. Τα άλλα χαρακτηριστικά του, ήταν τρόπον τινά οι επίκτητες ιδιότητές του, όπως η δεινή επιστημονική κατάρτιση και η συνεπής επαγγελματική καριέρα.

Μοιραία αφήσαμε για το τέλος τους σπουδαιότερους ρόλους στη ζωή ενός άνδρα, εκείνου του συζύγου και εκείνου του πατέρα. Η σύντροφος της ζωής του, τα τρία παιδιά του και οι κοντινοί του άνθρωποι είναι εκείνοι που θα κληθούν να σηκώσουν το βαρύ, το ισοπεδωτικό φορτίο της απώλειας.

Εύκολο να κατηγορηθούν τα αυτοκίνητα, οι αγώνες, το ζην επικινδύνως γενικά. Για έναν φυσιολογικό άνθρωπο, φαντάζουν παράλογα. Ίσως και να είναι. Για τον Λουκά όμως, και για όλους όσοι ανέβηκαν με λιγοστές, κοφτές ανάσες σε κορφές, ή έθεσαν το σαρκίο τους σε κινδύνους στις αφιλόξενες ερήμους, για όσους εναντιώθηκαν, προσωρινά έστω, στους νόμους της φυσικής και τους κανόνες της ανθρώπινης δύναμης, δεν είναι.

